

Thema: Doopviering Liz Blankert

Overweging 8 februari 2015 – Henk Kemper

Lector: Wencke van der Meijden

“... ‘Wij kunnen niet anders dan angst en geweld afzweren en een tegenwicht vormen tegen het kwade door in ons eigen handelen het goede te doen.’
Dopen zegt iets over voornemens die ouders hebben over wat zij hun kinderen willen meegeven....”

Eerste lezing: Lucas 3, 15-22

Tweede lezing: Marcus 10:13-16

Derde lezing: Niemand is van iemand Naar “Hand op het Hout” (Claudia de Breij)

Openingsgebed

Aan God die al wat is, geschapen heeft en leidt, aan Hem die door ons genoemd mag worden: Vader, dragen wij in eerbied dit samenzijn op.

Wij delen brood, wij delen wijn,
en wij ontmoeten elkaar in de Naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.
Amen.

Lied: “Dit huis is een huis waar de deur openstaat”

T: Anneke Meiners, M: Mariëtte Harinck

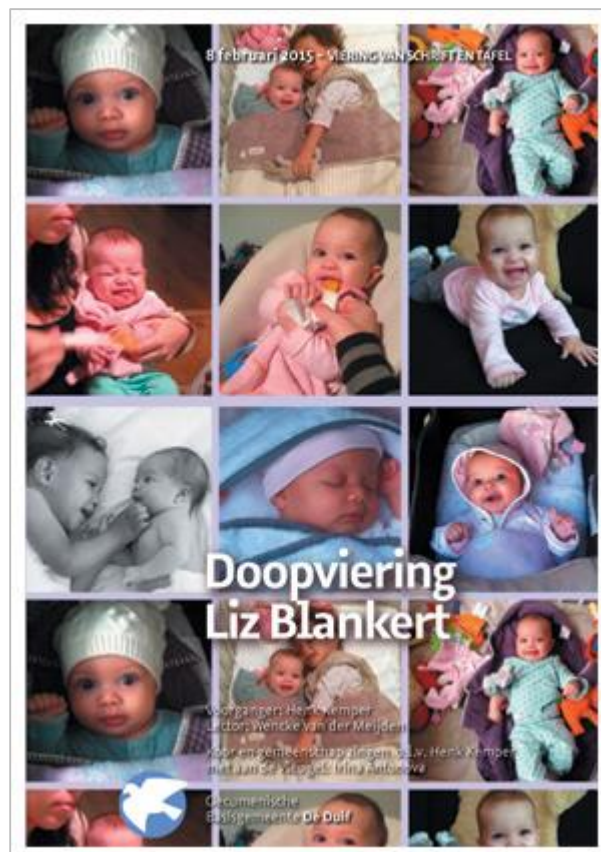
Welkom en inleiding

Goedemorgen, hartelijk welkom in deze viering van schrift en tafel. Iedereen die we vaak zien, wees weer welkom. En wie nu en dan komt binnenlopen of er vandaag voor de eerste keer is: voel je welkom in deze gemeenschap van mensen die zoeken naar hoe God de wereld heeft bedoeld.

Het is feest vandaag, want we gaan Liz dopen en haar daarmee opnemen in de grote gemeenschap van mensen van goede wil.

Even voor de mensen die hier vandaag wellicht voor de eerste keer zijn:

De Duif is een kerk die zogezegd op eigen wieken vliegt. Een kerk die niet onder de verantwoordelijkheid van het bisdom functioneert. Maar wel een kerk van mensen die

bevlogen zijn en die geïnspireerd worden door oude en nieuwe teksten uit verschillende tradities. Zoekend, vindend, vallend, maar ook vierend.

Er zijn weer veel vrienden en familie meegekomen, net als bij de doop van Noa, nu alweer net iets meer dan twee jaar geleden.

Broers, zussen, ouders, grootouders en zelfs over-groot-oma zijn aanwezig bij het feestje van vandaag. Fijn dat jullie er allemaal zijn; mooi dat er hier vier generaties aanwezig zijn om de doopviering van Liz mee te maken. Wees allemaal hartelijk welkom. Of je nu vaak komt of voor het eerst. Of je hier altijd komt of af en toe, in dit huis is altijd een plaats voor je.

Het thema dat voor vandaag werd gekozen is: "Niemand is van iemand." Dat thema is niet voor op het boekje gekomen. Omdat ik het domweg vergat aan Fred door te geven. Maar... er staat iets veel mooiers op de kaft van het boekje van vandaag: stralende foto's van Liz. Nou ja, één minder stralend momentje, maar toch in overgrote meerderheid een blij, stralend, nieuwsgierig, prachtig mensenkind.

Ik ben er vrij zeker van dat Wencke en Michael de biologische kant van de verwekking en geboorte van een kind kennen. Maar toch zeggen zij: kijk eens wat een wonder!

Dat kan toch niet alleen maar mensenwerk zijn; daar moet toch een groot geheim achter zitten. En zo is dat.

De muziekkeuze heeft alles te maken met een soort van rode draad die door de viering heen loopt. Een draad die gaat over zoekers en soms zieners. Over zorgers en mee-levers. Over goede wil, over je veilig weten en over je eigen rol en inzet voor een mooie wereld. Bovenal een wereld zoals God die bedoeld moet hebben. Een wereld waarover wij mogen uitvliegen om vorm te geven aan recht en vrede.

Ik wens ons een heel warme en inspirerende viering. Laten we eerst stil worden om ons te richten op openheid en liefde.

Lied: Voor de zevende dag

H.Oosterhuis/A.Oomen

Lucas 3, 15-22

Het volk was vol verwachting, en allen vroegen zich af of Johannes misschien de Messias was, maar Johannes zei tegen hen: 'Ik doop jullie met water, maar er komt iemand die meer vermag dan ik; ik ben zelfs niet goed genoeg om de riem van zijn sandalen los te maken. Hij zal jullie dopen met de heilige Geest en met vuur; hij houdt de wan in zijn hand om de dorsvloer te reinigen, het graan zal hij bijeenbrengen in zijn schuur en het kaf in onblusbaar vuur verbranden.'

Op deze en andere wijze spoorde hij de mensen aan en verkondigde hij hun het goede nieuws. Heel het volk liet zich dopen, en toen ook Jezus was gedoopt en hij aan het bidden was, werd de hemel geopend en daalde de heilige Geest in de gedaante van een duif op hem neer, en er klonk een stem uit de hemel: 'Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde.'

Marcus 10:13-16

De mensen probeerden kinderen bij hem te brengen om ze door hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. Toen Jezus dat zag, wond hij zich erover op en zei tegen hen: 'Laat de kinderen bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. Ik verzeker jullie: wie niet als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker niet binnengaan.' Hij nam de kinderen in zijn armen en zegende hen door hun de handen op te leggen.

Lied: “Boek, jij bent geleefd”

H.Oosterhuis/A.Oomen

Niemand is van iemand

's Avonds voor het slapen gaan
lig ik wakker en denk aan
alles wat nog moet
en vooral niet moet gebeuren.

Mijn hoofd op mijn kussen,
mijn hand op de rand,
mijn hand op de rand van
jouw houten ledikant.

Mijn hoofd blijft maar malen
en ik weet dat het pas stopt
als ik alles waar ik bang voor ben
voor jou heb afgeklopt:

Dat je gezond blijft,
dat je uitkijkt in 't verkeer,
altijd goed uitkijkt
en eigenlijk nog veel meer.
Dat de anderen allemaal
heel voorzichtig zijn met jou
en dat er later iemand van je houden zal
zoals ik van je hou.

Zo lig ik voor het slapen gaan
uren wakker en denk aan
alles wat niet mag
en vooral wat wel moet gebeuren.

Dat jij gewoon jezelf kunt zijn,
groot wordt zonder te veel pijn,
geen gebroken harten,
geen vingers tussen de deuren.

Niemand is van iemand
en jij bent zeker niet van mij.
Je hebt nergens om gevraagd
en krijgt ons er ineens bij.

Niemand is van iemand,
hoewel ik zielsveel van je hou.
Niemand is van iemand,
maar als je wilt zijn wij van jou.

Naar “Hand op het Hout” (Claudia de Breij)

Overweging

Twee verhalen hoorden we over het optreden van Jezus. Het eerste verhaalt over de dagen dat Jezus nog niet heel bekend was en dat Johannes de Doper, zijn neef, predikte dat er snel een groot profeet zou komen. Toch een soort van familiebedrijf.

Johannes bediende zich van een taal die nogal waarschuwend klinkt. Hij waarschuwt dat zijn opvolger zal dopen met Heilige Geest en met vuur. Dat hij ook de wan in zijn hand houdt om de dorsvloer te reinigen. Het graan zal hij bijeen brengen en zijn schuur en het kaf in onblusbaar vuur verbranden. Dat was de taal van Johannes.

Maar dan is daar opeens Jezus, die zich laat dopen door Johannes waarna, zo gaat het verhaal, de hemel zich opende en de Heilige Geest in de gedaante van een duif op hem neerdaalde. Een bijzonder verhaal over een bijzondere man. Een man over wie we vandaag de dag nog de verhalen lezen. Een man die wat later in de tijd zelf mensen tot voorbeeld werd. Ik hoorde gisteren in de auto dat er een nieuwe Glossy in de winkel ligt met de titel "Jezus." Naar het schijnt een magazine over leven en optreden van Jezus van Nazareth. "Hij glimt, ook voor niet-christenen," volgens NRC-next. De redactie wil met het magazine het beeld over Jezus opfrissen *googelde* ik. Jezus, geliefd én onbegrepen, verguisd én op handen gedragen. Een man die belaagd werd door tal van mensen die in zijn nabijheid wilden komen en die zich rond Jezus verdrongen. Dit tot ergernis van de leerlingen van Jezus. Zij ergeren zich aan het feit dat ouders hun kinderen opdringen om aangeraakt te worden door Jezus. Het is Jezus die zich ergert aan het gedrag van zijn eigen leerlingen. Hij wijst ze terecht en houdt hen voor dat je als een kind moet zijn om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Jezus toont zich op deze wijze bepaald niet als de man met de wan in de hand die het kaf verbrandt. Mild en trouw, dat was wat hij voorleefde.

Doop van Liz

Of de hemel zich inderdaad heeft geopend en er daadwerkelijk een duif neerdaalde dat weten we niet. Maar het is wel een mooi verhaal. Het maakt het verhaal van de doop van Jezus bijzonder. Zo is ook de doop van Liz bijzonder. Want dopen of gedoopt worden stáát ergens voor. Het maakt duidelijk hoe je in je leven wilt staan. Of in dit geval: hoe je als ouders, als volwassenen, als wij allemaal die kinderen, en vandaag heel bijzonder, onze kleine Liz, willen omringen, vasthouden en begeleiden. Want ook wij aanvaarden vandaag als het ware een opdracht; ik zal maar zeggen: de ultieme zorgplicht. Daar kan de staatssecretaris misschien zijn voordeel mee doen.

Wees als een kind

De lezing van Marcus is heel bewust door Michael en Wencke gekozen. De metafoer in het verhaal is: wees als een kind. Want pas als je onbevangen, onbevooroordeeld geloven kunt in goede dingen, kun je werken aan het Koninkrijk van God. Vooroordelen verblinden immers en staan ons vaak in de weg. Kinderen hebben geen vooroordelen en treden de wereld meestal nog nieuwsgierig en blij tegemoet. Kijk nog maar eens naar die foto's op de voorkant van het boekje. Hoe nieuwsgierig wil je het hebben.

Kunnen wij, volwassenen, dat ook nog? Of zijn wij onze onbevangenheid, onze spontaniteit, onze naïviteit kwijt. Zozeer kwijt dat we er niet meer bij kunnen, bij die opdracht te zorgen voor een wereld waar oprechtheid heerst en rechtvaardigheid.

Wij volwassenen slijten aan het leven en dat des-illusionneert ons soms. Het is de kunst om daar niet aan toe te geven. Misschien moeten we vaker kijken als door de ogen van kinderen. Onze ervaringen en vooroordelen bewust opzij schuiven.

Misschien is dat de les die we zouden kunnen oppikken uit de woorden van Jezus als hij zegt dat we als kinderen moeten zijn. En daar ga je helemaal zelf over; geen ander kan je ergens toe dwingen wat dat betreft.

Want: niemand is van iemand, lazen we. Ook die tekst is aangedragen door Wencke en Michael. Het doet een beetje denken aan dat bekende verhaal van Kahlil Gibran over de pijl en de boog, het kind, de hand van de schutter. Het kind is in dat verhaal als een pijl die wordt weggeschoten door de kracht van de arm van de schutter. Want, zo zegt Gibran: je kinderen zijn geen bezit.

In “Niemand is van iemand” komt dat beeld ook naar voren. Ouders zijn er om kinderen te beschermen, voor ze te zorgen. Ze te begeleiden en op te voeden tot een zelfstandig mens. Al snel, misschien wel veel te snel, kom je er als ouder achter dat die wens tot zelfstandigheid pijlsnel gaat. Dat begint al bij het zeggen: “Zelf doen!” En dat houdt ook niet meer op. Gelukkig maar. En met dat zelf doen, begint ook het loslaten, het schenken van vertrouwen en er tóch zijn als dat moet.

Overdragen

Als ouder doe je er toe, want jouw keuzes, jouw kijk op het leven, op de maatschappij, op je naaste, je zorg draag je over op je kind. Jij zorgt er voor dat het verhaal van Jezus van Nazareth wordt meegegeven aan het kind dat je is toevertrouwd. Een hele zorg. Een hele verantwoording, maar ook zó mooi om te mogen zorgen.

Zo zorgt in mijn ogen ook God voor ons. Hij is er als het moet. Nodigt ons uit in hem te geloven, maar daagt ons uit om vorm te geven aan zijn wereld die goed is. Zijn Koninkrijk van vrede en gerechtigheid. Als het moet is Hij ons vangnet, maar eigenlijk mag je, nee moet je vliegen in het vertrouwen dat je het kunt. Vliegen op de weg die groot worden heet, vliegen op de weg die jouw weg nu eenmaal is. Wéten dat er één is die er onvoorwaardelijk voor je is. Zoals je moeder dat is; zoals je vader dat is. God in ons midden en wij, wij zijn Gods handen en hart voor elkaar.

Als je wilt, zijn wij van jou. Als je wilt is Hij, God van jou. Kies maar, aan jou de keus.

Tegenwicht vormen

Straks gaan we Liz dopen. Een heel bewuste keuze van Michael en Wencke. Bij de voorbereiding in hun huis, met Noa gezellig ook aan de tafel, zeiden zij tegen mij: “Wij kunnen niet anders dan angst en geweld afzweren en een tegenwicht vormen tegen het kwade door in ons eigen handelen het goede te doen.” Dopen zegt iets over voornemens die ouders hebben over wat zij hun kinderen willen meegeven. Dat is het mooie van de doop, dat je uitspreekt wat je wilt, wat je hoopt en waar je je voor inzet.

Als je wilt zijn wij van jou. Als je wilt zijn wij voor jou. Als je wilt, zijn wij er voor elkaar; God mét ons.

Pianomuziek

Dopen van Liz Caro Lea

Lied: “Hoor je mij”

Huub Oosterhuis, Antoine Oomen

Geloofsbelijdenis

God, in de leegte zocht ik je
en ik heb je niet gevonden.
In de drukte heb ik je gezocht
en ook daar was je niet.
Toen keek ik in mijzelf,
daar zat je al te wachten
en alles was in jou
dus alles was in mij.
Je bent er!
Dat geloof ik.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

- V Jij die in ons en met ons wilt zijn,
jij die hoort en weet
en terugdenkt aan toen,
toen je begon,
toen je je verbond bedacht,
toen je liefde oplaaide,
en woorden zocht,
de wereld ziet,
jouw neergeslagen mensen,
zwerende kinderen.
- A Zie ons, hardnekkig verward in dromen,
gewend aan leugens,
moe en genadeloos.
Als jij niet mee gaat,
dan sterven wij liever.
- V Herinner je de nacht
waarin zelfs jij
niet gerust hebt,
niet rusten kon,
waarin jij de mens
gewekt hebt
eens en voorgoed.
- A Maak ons tot die mens.
Leer ons jouw oproep verstaan.
Te zijn als dat brood van toen.
Hier, eet maar,
drink mij maar,
Ik ben er voor jou.

Nodiging, breken en delen van brood en wijn

Lied: "Om liefde gaan wij een leven"

Huub Oosterhuis / Herman Rouw

Wensen voor Liz

Wees Gegroet

Wees gegroet Maria, vol van genade.

De Heer is met u.

Gij zijt de gezegende onder de vrouwen

en gezegend is Jezus, de vrucht van uw schoot.

Heilige Maria, moeder van God,

bid voor ons, zondaars,

nu en in het uur van de dood.

Lied: “Die mij droeg” op.36, nr 5

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

Wegzending en zegenbede

